

Halil Džubran: Prorok

« I oduvijek je bilo da ljubav ne zna dubine svoje dok ne dođe čas rastanka.....

.....

Duboka je tvoja žudnja za zemljom tvojih uspomena i za boravištem tvojih viših čežnja, a naša te ljubav neće sputavati ni naše potrebe zadržavati.

Nego te molimo da nam sada, kad nas ostavljaš, progovoriš i da nam dadeš od svoje istine.

A mi ćemo je prenijeti svojoj djeci, a ona svojoj djeci, i tako se neće zatrti.

U svojoj si samoći bdio s našim danima, i u svojoj si budnosti slušao naš plač i smijeh dok smo spavali.

Sada nas, dakle, razotkrij pred nama samima, i reci nam sve što ti se pokazalo od onoga što je između rođenja i smrti.

A on odgovori:

Orfaležani, o čemu ja mogu govoriti osim o onome što se i sad miče u vašim dušama?

Tad reče Almitra:

Govori nam o Ljubavi.

A on podiže glavu i pogleda na ljude, i muk zavlada među njima. I snažnim glasom reče:

Kad te ljubav zove. slijedi je,
Premda su joj putovi tvrdi i strmi.
A kad vas krila njena ponesu, predajte joj se,
Premda vas mač skriven u njezinim perima može raniti.

A kad vam govori, vjerujte joj.
Premda njezin glas može razdrmati vaše snove kao što sjeverac pustoši perivoj.

Jer, kao što vas ljubav kruni, tako će vas i razapeti. Jer, koliko vam pomaže da rastete, toliko vas i potkresava.

Kao što se uspinje na vašu visinu i draga (miluje, napomena G:S:) vam najnježnije grane što dršću na suncu,
Tako će vam sići u korijenje i protresti ih dok prijanjaju uza zemlju.
Poput snopova žita ona vas u se skuplja.
Ona vas mlati da bi vas razgolotila.
Ona vas sije da bi vas lupine vaše oslobodila.
Ona vas melje dok ne pobijelite.
Ona vas mijesi dok gipki ne budete,

A onda vas meće na svoj sveti oganj, da postanete sveti kruh za Božji sveti pir.

Sve će vam ovo ljubav učiniti kako biste doznali tajne svojega srca i da biste po tome znanju postali komadić srca samoga Života.

Ali, ako u svojem strahu budete tražili samo ljubavni mir i ljubavni užitek,
Bolje vam je da pokrijete golotinju svoju i da odete s gumna ljubavi,

U svijet bez godišnjih doba, gdje ćete se smijati, ali ne punim smijehom, i gdje ćete plakati, ali ne svim svojim suzama.

Ljubav ne daje ništa osim sebe i ne uzima ništa osim sebe.

Ljubav nema ništa niti se ona može imati;
Jer, ljubav je dovoljna ljubavi.

Kad ljubite ne valja da kažete: «Bog mi je u srcu», nego radije: «Ja sam u Božjem srcu.»

I ne mislite da možete upravljati putem ljubavi, jer ljubav, vidi li da ste vrijedni toga, upravlja vašim putem.

Ljubav ne čezne ni za čim drugim do za tim da se sama ispuni.

Ali, ako ljubite i svakako morate imati želja, neka vam ovo budu želje:

Rastopiti se i biti poput žuborna potoka koji pjeva svoju pjesmu noći.

Upoznati bol prevelike nježnosti.

Biti ranjen vlastitim razumijevanjem ljubavi;

I krvariti s veseljem i radnosno.

Probuditi se zorom krilata srca i zavaliti za još jedan dan ljubavi;

Smiriti se o podnevnoj uri i razmatrati ljubavni zanos;

Vratiti se večeri kući sa zahvalnošću;

I onda zaspati s molitvom za ljubljeno u srcu i s pjesmom zahvalnicom na usnama.»

13.02.2005

Prijevod,

Marko Grčić